

Rohdin 2

3.3 Minoritetslagstiftningens struktur och relation till språkstadgan och ramkonventionen

Av Sveriges internationella åtaganden följer även ett skydd mot diskriminering och utsatthet för de nationella minoriteterna, dvs. minoritetspolitikens tredje delmål. Skydd mot diskriminering finns dock främst i diskrimineringslagen och bestämmelser i brottsbalken, vilka inte skiljer mellan diskriminering av personer som hör till nationella minoriteter och personer som hör till grupper med annan etnisk eller religiös bakgrund. Utredningen har därför valt att inte inkludera dessa i begreppet minoritetslagstiftningen.

Artikel 15: Enligt artikeln åtar sig staten att främja de förutsättningar som är nödvändiga för att personer som tillhör nationella minoriteter ska kunna bibehålla och utveckla sin kultur och bevara de väsentliga beståndsdelarna av sin identitet, nämligen religion, språk, traditioner och kulturarv.

Enligt artikeln åtar sig staten att skapa nödvändiga förutsättningar för att personer som tillhör en nationell minoritet effektivt ska kunna delta i det kulturella, sociala och ekonomiska livet samt i offentliga angelägenheter, särskilt sådana som berör dem.

Så här lyder Sveriges åtagande när det gäller finska språket och den finsk språkiga kulturen. Tyvärr måste vi konstatera att myndigheterna, varken centralt, regionalt eller i kommunerna ha visat större intresse för detta åtagande. Tvärt om, består regionernas och kommunernas satsningar på detta område enbart vissa delar av statsbidraget i förvaltningskommunerna. Den decentralisering som regeringen 2009 genomförde av kulturmedel till lokala aktörer har aldrig kommit minoriteterna till godo. Som exempel har västra Götalandsregionen reserverat för sverigefinska minoriteten 870 tusen kr per år och detta innebär 8 kr per person med finsk bakgrund (110 000 personer). Pengarna delas ut efter ansökan som förenings bidrag.

Sammaledes satsar Göteborgskommun traks över 2miljoner kr för finskspråkig kultur och fritidsverksamhet och det utgör c 65 kr per person med finsk bakgrund. (c31 000 personer)

Fördelningssystem.

Den svenska regeringen och även Göteborgs stad har olika typer av resursfördelningssystem som bygger på befolkningsunderlag och används när det gäller fördelning av basresurser. Där till kommer olika typer av behovsstyrda satsningar till olika eftersatta kommuner eller stadsdelar.

Vi anser att den finskspråkiga befolkningen ska behandlas som svenskar för övrigt när man delar ut våra gemensamma medel till kulturändamål. Befolkning med finsk bakgrund utgör idag 7.2 % av den totala befolkningen i Sverige. I de flesta förvaltningskommunerna utgör den finskspråkiga befolkningen mellan 5-15% av den totala befolknings antalet och vi ser inga orsaker varför man inte skulle kunna ha en rättvis fördelningssystem som redan används för majoritets befolkningen.

Idag är det riskfritt för kommunerna och regioner att öppet diskriminera den finskspråkiga minoriteten med hänvisning till "särbestämmelser för nationella minoriteter" och att detta gör att minoritetens rättigheter inte skyddas av diskrimineringslagen.

Vi anser att man ska betrakta sverigefinska folkgruppen som en del av regionernas och kommunernas invånare, som man också beaktar när man planerar användningen av våra gemensamma resurser även på kulturens område.